

J. PENN - LEVIS,

Palvekuulmise teadvus.

Tõlge.

Öömisjoni kirjastus nr. 9. 1932.
TALLINN.

J. PENN - LEVIS,

Palvekuulmise teadvus.

Tõlge.

Õõmisjoni kirjastus nr. 9. 1932.
TALLINN.

RAHVUSRAAMATUKOGU

1-95-7672

Ikka jälle ütles Jeesus: „paluge“, kui ta oma jüngreid juhatas. Sellest sõnast on küllalt, et meid ühe isikuga ühendada. Meil on isikut tarwis, kelle käest midagi paluda; kui kedagi sääl ei ole, kes meid kuuleb, siis oleks see eksitus ja otstarbetu.

Palwes palumine on häa, aga meil on kuulnud palweid tarwis. Ainult sel on õige usupitvat. Issand ei ütelnud ainult „paluge“, vaid ta ütles ka „wõtte“.

Meil on tarwis, et Jumal meie palweid kuuleb. Uga kuidas? Paneme Issanda töotusi palwe kuulmisest lähemalt tähele. Jeesus ütles nende wastu: „Tõesti mina ütlen teile, kui teil usk oleks ja teie ei mõtleks kaksipidi, siis ei teeks teie mitte üksipäinis seda, mis wiigipuule on sündinud, vaid kui teie ka ütlete selleinatse mäe wastu: „Saagu ja üles tõstetud ja meresse heidetud!“ siis peab see sündima.“ (Matt. 21:21).

„Ja kõik, mis teie palwes palute, kui teie usute, peate teie seda saama“, salm 22.

Meie peame wahet, palwe ja usupalwe wahel, mis mägesid asemelt tõstab, õieti aru saama.

Meie ei wõi ilma ühendufeta Jumalaga mägesid fundida endid meie käsu pääle merre heitma. Sõna „paluma“, mis mäe merre heitmise töotufesele järgneb, tähendab, et meie: „saagu ja üles tõstetud“ palweühendufesele Jumalaga järgneb.

Meie ei tohi iial palwet unustada. Enne peame meie paluma ja siis mäele ütlemä: „saagu ja üles tõstetud!“ Pärast palwet tuleb tegu ehk kõne ehk tahtufuste kõrwaldamine.

Niisugufeid palweid peame meie õppima, palweid, millele tegu järgneb. Palu, ja siis üttele tahtufesele: „Jumala nimel pead sina taganema.“

Palju inimesi paluwad ja lähewad siis ära ja unustawad, mille pärast nad on palunud, sest nad arwawad, meie oleme oma jao teinud, küll Jumal edasi toimetab, mis tarwis on. Et nad aga nii laisad on, tahtufawad nad sellega Jumala tööd, pärast imestawad, miks nende palwet ei kuulnud.

Palu, siis üttele mäe wastu: „Saagu ja üles tõstetud“. Paljudele on juba niisugune palwe-elu tarwidus selgeks saanud. Meie palwete tagajärjed on meist enestest ärarippuwad. — „Paluge — ja walwake kõige pääleajamisega“ (Ewef. 6:18) üttele apostel. Meie peame Jumalat paluma, et Ta meile oma tahtmist ilmutaks, mägede ärarheitmife suhtes. Palwe peab meid esiteks õigesse ühendusse ülestõusnud Õnnistegijaga wiima, siis alles wõime Issanda wäge omandada ja seda

maksma panna takistuste kõrvaldamiseks, mille pärast meie palume.

Raskuste mäed igal pool, taewani ulatuwad müürid, millest ühtegi teed läbi ei wii, seisawad meie ees; aga meie palwe ühendab meid sellesama Isfandaga, kes oma jüingritele ütles: „mis teie iial palute, seda tahan mina teha.“ Gina ütled: „Isfand, mina palun Sind, kõrvalda see mägi minu tee päält.“ Ja Tema wastab: „Jah, minu laps, siis pööra ennast mäe poole ja ütle talle: „tagane!“ Nõnda töötab sa Jumalaga ühes, Tema sõna läbi, kui sa ütled: „Jumal on ütelnud, ja see sünnib Tema sõna järele.“

Järgmine küsimus oleks: „mis oled sa senini teinud? oled sa palunud? oled sa oodanud? mägi sinu tee pääl ei liigutanud ennast? Wõib olla, oled sa unustanud pärast palwet töötusest kinni haarata: „see peab sündima“, kuni mägi oleks taganenud. Isfand tarwitab sinu usu kaastööd sinu tunnistuse läbi, kuni töö on tehtud. See on usu wõit, mis waaailma ära wõidab. Markus 11: 21—24 käsitab sedasama teemi teiste sõnadega. Peetrus ütles Temale: „Rabbi, waata see wiigipuu, mis Gina ära needsid, on ära kuiwanud“. Ja Jeesus wastas ja ütles neile: „Uskuge Jumalat, sest tõesti mina ütlen teile: kes iial sellesamase mäe wastu ütleb: „saagu sa üles tõstetud ja meresse heidetud“ ja ei mõtle kassipidi omas südames, waid usub, et see mis tema ütleb, peab sündima, sellele peab saama, mis ta iial ütleb.“

Alga kuidas saab meie süda kassipidi mõtteist

wabaks? Issand on ütelnud: „Kõik mis teie palwes palute, uskuge, siis peate teie seda saama.“ Palu, ja kui sa palud, siis katsu niisugusesse ühendusse Jumalaga saada, et kõik kahtluse warjud sinu hingest kaowad; siis wõid sa kindlas usus ütelda: „see peab sündima.“ Pea meeles seda sõna: „kui ta uskus, et see sünnib, mis ta ütleb“. — See „ütlemine“ on enam wäärt kui meie mõtlemine. Selge ja puhta tunnistusele on meil sage-dasti tahtluseta waikimise suu. Kui tihti waikime meie inimkarduse pärast. Igasugused eelarwamised sulgewad meie suu tunnistustele, mis waenlast wõidab ja Jumalale wõimalust annab oma lubadust finnitada; sest Tema on töotanud: „see sünnib, mis sa ütled“. — Mõnikord katsume meie üht hinge nii kaugele wiia, et ta „wõit“ ütles, aga ta huuled ei saa seda sõna ütelda, ehk kui nad seda teewad, siis wäga nõrga häälega. Muul ajal wõiks ta küllalt kõwasti rääkida; kui aga wõiduga tegemist on, siis kustub hää. Meie peame palwes enam wabadust kätte saama. Wasta waenlasele walju häälega, kui seda tarwis on. Ütle mäele waljusti: „Saagu sa üles tõstetud, ja waenlane taganeb.“

Nüüd loe Matt. 18:18. Lõesti, mina ütlen: teile: „mis teie iial maa pääl seote, peab ka taewas seotud olema, ja mis teie maa pääl päästate, peab ka taewas päästetud olema.“ Meie ei tohi seda töotust mitte kõrwale lükata, arwates, tal pole meiega midagi tegemist. Kui meil esimese salmi pääle õigust ei ole, siis puudub meil ka õi-

gus järgnewa salmi kohta: „kui kaks teie seast ühes nõus on maapääl ühe asja pärast, mis nemad iial paluwad, see peab neile saama minu Isa käest, kes taewas on. Sest kus kaks ehk kolm minu nimel koos on, sääl olen mina kesk nende seas.“ — Meie ei tohi sõnu ühest lahutada, mida Jumal on kokku pannud. Meie ei tohi piiblit tükkeldada, teda meie raskustega kokku seades. Kui Issand on meile ütelnud: kus kaks ehk kolm minu nimel koos on, sääl olen mina kesk nende seas,“ siis on Ta ka meile ütelnud: „mis teie maapääl seote, see on ka taewas seotud.“ Aga, ütleb mõni, see on maffew kogudusele! — Kas meie siis kõik ei ole koguduse liikmed? Jah, aga see käib koguduse kohta üldiselt. — Ja ometi ütleb Issand: „kus kaks ehk kolm minu nimel koos on“, kas see ei ole kogudus? Kui pää sääl on, ja kaks ehk kolm liiget, eks see ei ole Jumalast soowitud ühendus, kellele töötus osaks saab? See kirjakoht ei käsita mingit nähtawat kirikut ehk osadust, waid uuseaduse kogudust, Kristuse ihu, mis koosneb Temast enesest kui koguduse pääst ja meist, Tema liigetest.

Kus kaks ehk kolm Tema nimel koos on, sääl on Kristus kesk nende seas, ja kui nemad Tema nimel paluwad, siis wõiwad nemad „siduda“, ja Jumal taewas finnitab seda, ja nemad wõiwad „päästa“, ja Jumal ütleb: „see peab sündima“. See on siis sidumine ja päästmine palwes, sest Tema on ütelnud: „kui kaks teie seas ühes nõus on — ühegi asja pärast, mis nad paluwad.“

Sina palud Jumalat koguduse pää nimel, kes sinu palwe poolt on, kui see Tema tahtmisega ühte läheb. — Sina wõid ütelda: „Isa! Jeesuse nimel oleme meie ühes nõus Sind paludes kurja waenlast siduda, kes Sinu rahwale kahju teeb, teda takistab õndsuse teel, teda alla rõhudes.“ Siis wastab Jumal: „Laps, kus sa tahad tema sidumist?“ Sina wastad: „sääl ja sääl koguduses, sellel ehk teisel misjoni tööpõllul, kus tema palju paha teeb.“ Nüüd kinnitab Jumal sinu palwet oma pitseriga.

Meie peame Tema tahtmise järele paluma. Meie palwe ei saa mägesid asemelt ära nihutada ega wastupanewat waenlast ära ajada, kui meie mitte enne Issandaga pole läbi rääkinud! Kui sul Tema käest kindel wastus on, siis wõid sa wõitja nimel waenlasele ja mäele ütelda: „Tagane, Jeesuse nimel!“

Nüüd waata Joh. 14:12. „Tõesti, tõesti,“ Mina ütlen teile: „kes Minu sisse usub, see teeb ka neid tegusid, mis mina teen, ja teeb weel suuremaid, kui need on. Sest mina lähen oma Isa juure.“ Kristuse ihu nõrgemaile liigetele, kes Tema sisse usuwad, see tähendab, kes usus Temaga ühendatud on, ütleb Issand: „see teeb neid tegusid — ja teeb weel suuremaid.“ Misjugu seid tegusid tegi Tema? Wõta ainult kaks näidet. Kas ei sundinud ta saatanat waikima? Eks ta ajanud neid wälja? Ja Tema ütleb: „See peab neid tegusid tegema — ja weel suuremaid.“

Kuidas saavad need suuremad teod tehtud? See sünnib nõnda: „Mis teie iial Minu nimel palute, seda tahan mina teha.“

Esiteks sügaw ühendus Temaaga, kes neid tegusid tegi, kui Ta maa pääl oli, siis palwe, et Tema tegutsöks, ja lõpuks teo tegemine Tema nimel, kui Tema tööriist.

Isjand peab ühe hääle leidma, et mäele ütelda: „saagu sa ülestõstetud!“ ja saatanat käsida: „Mina wälja, Jeesuse nimel.“

Isjand ei ütelnud mitte: „See teeb neid tegusid, kes tark, kes õpetatud, kes tähtsal kohal kirikus, ehk kel see ehk teine seisukoht on. Ei, Tema ütles: „**kes minu sisse usub.**“ Kes wõitjaga ühendatud on. Kui ta nüüd Temaaga ühendusse jääb, nõnda et ta puhtast südamest ilma kahtlusetu paluda wõib, siis on temale Kristuse sõna maksew: „Mis teie palwes palute — seda teen mina.“ See tähendab, sina palud ja Mina tegutsen. Mina tegutsen sellel määral, kuidas sina palud.

Kas ei ole meie nüüd kohustatud paluma? Kui Jumal koguduse palwe järele tegutseb, eks ole meie siis suured süüdlased, kui meie mitte ei palu? Palwe walmistab teed Jumala tegewusele. Sul ei ole tarwis wastust näha, kui sa palwesse jääd, siis teed mis sinu kohus teha on. Kui palju oled sa palunud? Kui sa palud, palud, palud, walmistad sina teed Jumalale tegutsemiseks, tegutsemiseks, tegutsemiseks.

Üht päätingimust palwekuulmiseks leiad sa Joh. 15:17; Kui teie minu sisse jääte ja minu sõnad teie sisse jäävad, siis palute teie, mis teie iial tahate, ja see peab teile sündima." Siin on tahtmisest jutt. Kui sa palud, saab Ta ainult seda tegema, mis sina tahad. Nüüd on lõpp kõigil pääliskaudsetel palwetel; sest palwe ei ole mitte lobisemine. Sinu palwel ei ole mingit mõju, kui Sinu tahtmine puudub. On palju asju, mille pärast sa paluda ei wõi, sest et sa neid tõesti ei taha; see tähendab, sina ei taha oma palwe kuulmiseks iga hinda maksta. Jumal ütleb, kui sa seda palud, mis sa tahad, siis pead seda saama." Siin on täielik allumine Jumalale ja meie ja Jumala tahtmise ühestöötamine.

Sina pead terwe oma tahtmise palwesse panema ja ütleva: „maksu mis maksab, see peab sündima!“ Siis wõib Jumal sinu poolt olla ja ütelda: „Jah, see peab nõnda olema.“

See juhib meid tahtepalwele. Ei ole juttu sellest, mis sa „tunned“, waid sellest, mis sa „taha d“. On öeldud, „mis teie palute“ ja mis teie „tahate“. Palwe kõrwal peab tahe seisma. Näiteks, sina ihaldad wabanemist ühest raskusest, sina ei pea mitte üksnes sellepärast paluma, waid sa pead seda ka tahtma.

Sina pead ausalt wõitu tahtma kätte saada. Jumal tunnistab ennast niisuguse tahtmise poolt, ja wõit on sinu.

On väga tähtis meie tahte taastöötamise

tähtsust selgelt ära tunda, et Jumal meie palwetele wastata wõiks.

Joh. 16 : 23—24. selgitab Püha Waimu tööd õige palwe õpetamises. „Selsamal päewal (Neli-pühil) ei küsi teie Minult midagi.“

Esimene isiklik tagajärg, kui Püha Waim inimese waimu wõis täita, on wõimus, ilma wae-wata ja takistuseta paluda. Palwete jõgi tõuseb üles, justkui oleks waim laiali lahti Jumala ees.

Jälle ja jälle peame seda finnitama: Issand Jeesus on meile töotuse annud palwe kuulmiseks. Rõik siamaani loetud kirjakohad finnitawad seda. — Meie peame seda tähele panema. Jumal tahab palweid kuulda, Jumal otsib meie juures niisuguseid palweid, mida ta kuulda wõib. Palwe aga oleneb ära weel laiematest tingimustest, kas Jumal meid kuulda wõib? Abraham teadis seda; kui ta Jumalat Soodoma eest palus, katsus ta tingimused ära tunda, mille läbi Issand linna hoida wõiks. Tema ütles: Issand! Kui sääl seda ehk seda on, kas Sa siis wõid linna hoida?“ Paulus ütles: Ürge olge mõistmatud, waid mõistlikud . . . missugune on Issanda tahtmine?

Meie peame tundma õppima ja Jumalalt küsima, missuguste tingimustega ta tegutseda wõib, just kui Abraham tegi.

Soodoma päästmiseks ei olnud ühtegi wõimalust. See on väga tähtis õpetus meile. Kui ja iseäralisel juhusel palud, siis uuri järele: kuidas wõiks Jumal tegutseda, et sa mõistlikult Temaga

ühes tegutseda saaksid. On asju olemas, millest selgesti teame, et nad Jumala tahtmise järele on, ja tohime neid paluda ilma kahtluseta. Selleks on Inimese poeg tulnud, et ta kuradi teod pidi ära rikkuma." Sina tohid ikka Jumalat paluda, et ta kuradi teod ära rikuks, ja tohid uskuda, et Ta seda teeb, kui sa ka mitte igakord ei näe, kuidas see sündida võib.

Meie ütlesime, Abraham uuris aukartuses Jumalat, missuguste tingimustega Ta patust linna hoida võiks, enne kui ta usus Soodoma päästmise eest palus, ja kui sa tahad, et sinu palwed kuulnud saavad, siis pead sa sedasama tegema. Igal iseäralisel juhusel võta omale aega esiteks palwes Jumalalt tunda saada, missugustel tingimustel Ta wastata võib. —

Sääl lasub näiteks üks koorem sinu pääl. See on üks tähtis misjoni tööpöld ja sa palud: „Issand! wala selle tööpöllu pääle oma Waimu ja tee sääl wägewat armutööd.“ Sa palusid, nüüd mine edasi ja küsi: „Missugustel tingimustel wõid sa seda teha?“ — Siis palu, kõiki patte üksikult nimetades — sääl on kadetus misjoni töö tegijat: wahel. See peab kaduma. Sellepärast palu: „Issand, kõrwalda kadetus oma laste seast.“ Riisama palu kõigi teiste tuttawate sündmuste eest. Sul saab palju paluda olema, kuni sa terwe misjoni pöllu ja tema hädad Issanda ette oled toonud; ja kui sina palud, tegutsseb Jumal ka siis, kui sa seda mitte ei näe. Sina murrad teed Jumala tegewusele. Võib olla, ei olnud enne

sind keegi kadeduse kõrvaldamise eest palunud, ja Issand ootas kellegi pääle, kes seda asja enese pääle wõtaks. Tema tegutses, kui meie palume. Kui palwe päätingimus on Jumala mõtete täidesaatmine, siis on meie wiimase aja palwe Jumalale väga tähtis. Laaniel, näiteks sai kirjast aru (Tan. 9:2), et tähtsate ettekuulutuste täidmineku aeg oli kätte jõudnud; kas ütles ta nüüd: „ühtewiisi saawad nad ometi täide minema“? Ei, ta palus nende täidmineku pärast. Niisama on Jumal ka meie ajale iseäralised töötused annud, aga Ta otsib neid, kes Tema sõnast aru saawad ja tähele panewad, mis Jumal teha tahab, ja kes siis ka paluwad, et see sünniks. See on just Waimu ja pruudi palwe tähendus ilmutamise raamatus: „Tule, jah tule, Issand Jeesus!“

Miks saab kogudusele see palwe südamesse ja suhu pandud, kui ju ometi sääl seisab: „Ta tuleb.“ — Jumalal on meie palweid tarwis, et korda saata seda, mis Tema tahab, otssi seda alust terwest pühast kirjast: Sa leiad säält, et Jumalal igal ajal walwajaid ja palujaid hingi oli, kui Tema tegewuse aeg lähenes.

Kui Messiasse ilmutamise aeg lähenes, oli wäike hulk palujaid templis, kes teadsid, et Jumal Lu-nastaja oli töotanud, ja et aeg täis sai. Ja kui Issanda teine tulemine lähenes, siis saab wae-watud kogudus hüüdma: „Päästa meid meie rõhujate käest. Tule — jah tule, Issand Jeesus!“

Meie peame sellepärast palwesse jääma, et Jumal wõiks palutawaid asju läbi wiia. Meie wõi-

me palju Taanieli loost õppida, kuidas ta katsus „ära mõista“. Omal pikal palwe ajal oli ainuke juhus, mis ta läbi elas, et üks Jumala saadik tema juure tuli teda õpetama. Ja lõpuks anti talle käst: „Mine ja puhka“. Tema ei näinud ühtegi wastust, aga tema „sai aru.“ Tema kehtwa palwe wili oli see, et ta tohtis Jumala tulewiku plaane üles kirjutada, ja temale sai ilmutatud suur wõitlus walguse ja pimeduse wägede wahel, kui Jumal oma saadikud wälja saatis üht meest tõe sõnas õpetama, et selle läbi seda tött rahwastele kuni meie ajani teada anda.

Mida laialdasemad sinu palwed, mida enam nad saatana kantside wastu sihitud on, seda tugewamad ja arwurikkamad wäed saawad pimeduse ja walguse riikides liikuma pandud, ja seda kauem saab see kehtma kuni Jumal lõpuotsusega tuleb.

Kui sa midagi wäikest palud, siis wõib seda Jumal ruttu anda. Paljud jumalalapsed on wäikeste palwetuulmistega ja igapäewaste asjadega rahul ja arwawad teadwat, mis „palweelu“ on.— Jumal ei saa neid õpetada oma mõttega ühine-ma, ja Püha Waimu walgustamist Tema taht-mise ja ettewõtete äratundmiseks tagaotsima, et palweid paluda, mis Jumalale wõimaldawad Tema igawesi töotusi tema rahwale ja terve loo-dusele täide wiia.

Ära pea wäikeid igapäewaseid palwetuulmisi wäärtusetuks; need kinnitawad sinu usku. Jumal tahab aga, et sa edasi lähed, et sa waimulikust

elus küpsiks saad, et sa kindlas teadmises ja usus paluma õpid, ilma et sul väikseid kinnitusi tarwis lähelik sinu usu kinnitamiseks ja elustamiseks.

Sinu jumalikkude asjade tundmine võib nii sügavaks saada, et sina ka siis, kui sa kaua aega mingisugust palwe wastust ei näe, ometi selgeste tead, et Jumal sind kuulnud on. Palwe kuulmised on niisama kindlad kui sõna ja tegu. Kui sa Jumala tahtmisega kooskõlas midagi kindlat palud, siis võid sa kuulmise pääle niisama kindel olla, kui looduseseaduste täideminetu pääle nähtawas maailmas. Jumal otsib mehi ja naisi, kes Jumala koguduse eest niisugusel wiisil paluda wõiwad, Tema töotust mööda, et Jumalal mitte vähem kui tuhande aastase riigi kestwus tarwis lähelik kõik täide wiia, mis Ta on töotanud.

Selles tõe walguses peame meie ära tundma, et Jumala ettewõtted maailmaga meie aja lõpul, Kristuse tulemine, Tema riigi ülesehitamine ja kõik, mis nende suurte asjadega ühenduses on, ainult palwe läbi täide wiidud saawad. Jumal otsib täna niisuguseid, kes waimuliku mõistusega ja wastupidawa kindla usuga terve koguduse ja maailma eest paluda wõiwad asjade eest, mis pikkamööda täituwad, sest et nad nii sügawad ja suured on. Ja kui sa suurte asjade eest palud, saab sinu usk väikses kaswama, ja sa saad näha, kuidas Issand kõik raskused sinu ümbruskonnast ära kaotab. Ja nõnda õpid sina enesele kõigist

tafistustest läbi teed paluma, samm sammult, ja näed Jumalat Tema tegudes.

Õpetagu Issand meid kõiki saatana tuliseid noole ära kustutama, niipea kui ta neid meie pääle heidab, usu ja palwe sõjariistadega. Lähme Jumala juure ja ütleme Lemale: Issand, kui Sa mind nõnda paluma õpetada tahad, siis tahan mina ennast Sinu kätte usaldada." Ja nii saab terwe Jeesuse kogudus igaihe Jumalalapse wäge tunda, kes on õppinud palwe läbi tegutsema ja wõitma.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

1-95-07672